

[Alsing Andersen.]

man løber ikke fra sin Afstamning, fordi man desavouerer den, og man løber heller ikke fra sin politiske Afstamning, fordi man søger at desavouere den. Det konservative Folkeparti i Dag nedstammer i lige Linie fra det gode gamle Højre, og det skinnede ganske tydeligt igennem i det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Tale i Gaar. Det var det unge Skud paa Estrups gamle Stamme, derom var der ingen Tvivl, naar man hørte den Tale, det ærede Medlem holdt. Forfædrene i det ærede Medlems Parti regerede Aar efter Aar paa Trods af et sønderknusende Flertal i dette Ting. Der var ikke Tale om Kriseaar, hvor der var Vanskeligheder, der skulde klares indenfor en rimelig Tid.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft benyttede her en Behandling af Tingets Forretningsorden, Spørgsmaalet om en praktisk Tilrettelægning af Arbejdet her i Tinget, til en stor Tale mod det moderne Demokrati, fordi der stilles nogle Forslag om en Indskrænkning af Taletiden paa forskellige Omraader. Ja, jeg vil sige, at saa vidt jeg husker, var der ingen Indskrænkning af Taletiden her i Tinget under Estrups Periode, men vi ved alle sammen, hvorledes det ærede Medlems Parti den Gang behandlede Demokratiet, hvordan de satte Gendamer ud for at passe paa politiske Modstandere, hvordan de økonomisk og politisk forfulgte politiske Modstandere, bl. a. i Kraft af deres Regeringsmagt, hvordan de forfulgte Modstandernes Aviser, hvordan de satte Politi paa Talerstolen, bl. a. overfor Venstredemokratiets bedste Mænd, hvordan de fejede dette Tings overvældende Flertal til Side, trods Forretningsorden og alt muligt andet, hvordan de benyttede Statskassens Midler efter Regeringens For-godtbefindende mod dette høje Folketings Flertal, til Trods for, at Forretningsordenen her var i den allerbedste Orden. (*Kristen Amby*: Det har aabenbart gjort Indtryk i Gaar!). Ja, jeg forstaar, at der er et æret Medlem, der føler sig lidt generet ved at blive mindet om sin Afstamning, men det er der ikke noget at gøre ved, højtærede Hr. Kristen Amby! Jeg skal ikke fordybe mig i det, men blot minde om, hvorledes det er gaaet i de senere Aar, da det aabenbart spiller en stor Rolle for det ærede Parti at slaa sig op som Demokratiets Forsvarer. Jeg vil minde om, hvorledes det gik, da Demokratiet brød igennem, hvorledes der Aar igennem lød Haansord imod Transtøvlerne og overfor den første Venstrebonde, der fik Plads i Ministeriet,

hvordan det paagældende Parti med al Kraft søgte at forhindre Privilegiens Afskaffelse og Demokratiets Gennemførelse ved den nye Grundlov af 1915. Ja, det konservative Folkeparti har ganske vist faaet en anden Navneplade paa Døren, men vær ganske rolig! det er den samme Familie, der bor bag Navnepladen, og det bar netop det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Tale i Gaar fældende Vidnesbyrd om. Det var maaske ikke den gamle Urkraft og brutale Hensynsløshed overfor Modstanderne, som hans Forfædre udviste; det var for at bruge det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtryk en mere degenereret Konservatisme, der blev givet Udtryk for, mere raffineret, idet man efter de bedste Forbilleder i den moderne Verdenshistorie søger at svøbe sig i Demokratiets Kappe i Angreb paa Demokratiet. Det søgte det ærede Medlem altsaa at benytte en ellers jævn Forhandling om Folketingets praktiske Arbejds metode til, og derfor har jeg tilladt mig at svare derpaa.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov at undersøge, hvilken Baggrund der var for den svulstige Tale, som det ærede Medlem i Gaar paa Demokratiets Vegne holdt her i Tinget. Der var altsaa de Forslag, som foreligger her. Lad mig minde om, at det dog ikke har hørt til Sjældenhederne, at vi her i dette høje Ting har haft en Førstebehandling af Finansloven, der strakte sig over 5—6 Uger, tror jeg, vi har oplevet en Gang. Efter den hidtidige Forretningsorden har der ikke været nogen Mulighed for at fremme andre Sager i den Tid, hvor Finanslovsforslaget behandles, altsaa i det Tilfælde i 5—6 Uger, thi skulde man afbryde Finanslovbehandlingen, vilde det betyde, at man huggede den i Stykker paa en urimelig Maade, og at man gjorde Rigsdagstidende til et Kaos. Med den nuværende Forretningsorden risikerer vi dette igen, idet en langstrakt Førstebehandling af et Forslag hindrer andre Forslag i overhovedet at komme til alvorlig Drøftelse her i Tinget. Det er Erfaringerne herom, der har foranlediget Fremsættelsen af de foreliggende Ændringsforslag, og som efter vor Mening gør disse Forslag berettigede. Den Kritik, som fra forskellige Sider er rettet imod Arbejdsmaaden paa disse Omraader, var efter vor Formening berettiget, saaledes at vi af Hensyn til Tingets Værdighed mente at burde gøre os Umage for at rette dette. Nu ved vi jo, at det konservative Folkeparti eller i alt Fald konservative Kredse her i vort Land og konservative Talere, konservative Aviser, Skatteborgerforeninger, og hvad de for-